

Sygn. akt: I C 574/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Anna Wołujewicz
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Mucha

po rozpoznaniu w dniu 3 listopada 2017 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa O. (...) z siedzibą w W.

przeciwko P. Ł.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego P. Ł. na rzecz powoda O. (...) z siedzibą w W. kwotę 82,53zł (osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt trzy grosze) wraz z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie, tj. 14% liczonymi od kwot:

a) 247,53zł (dwieście czterdzieści siedem złotych pięćdziesiąt trzy grosze) od dnia 1 marca 2016 roku do dnia 23 października 2017 roku;

b) 82,53zł (osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt trzy grosze) od dnia 24 października 2017 roku do dnia zapłaty, a w razie zmiany odsetek ustawowych za opóźnienie z tymi odsetkami;

2. w pozostałym zakresie powództwo umarza;

3. zasądza od pozwanego P. Ł. na rzecz powoda O. (...) z siedzibą w W. kwotę 947zł (dziewięćset czterdzieści siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 574/16 upr.

UZASADNIENIE

Powód O. (...) wniósł przeciwko P. Ł. pozew o zapłatę kwoty 1.767,53 zł z odsetkami umownymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu roku do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że dochodzona przez niego wierzytelność, wynika z braku zapłaty przez pozwanego należności wynikających z umowy nr (...), która zawarta została w dniu 6 lutego 2009 r. pomiędzy pozwanym a C. (...) SA z siedzibą w W.. Jak wynika z pozwu przedmiotowa umowa została wypowiedziana przez pierwotnego wierzyciela tj. C. (...) SA z siedzibą w W. w związku z naruszeniem warunków spłaty przez pozwanego. Z uwagi na powyższe, zdaniem powoda, na pozwanym ciąży obowiązek zwrotu całej kwoty niespłaconego przez niego kapitału oraz kwoty odsetek umownych stanowiącą część odsetkową raty kapitałowo-odsetkowej za okres obowiązywania umowy oraz odsetek karnych za opóźnienie naliczonych od zadłużenia przeterminowanego. Powód wyjaśnił również, iż pierwotny wierzyciel wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, a następnie po uzyskaniu klauzuli wykonalności, wystąpił do komornika z wnioskiem o wszczęcie egzekucji. Na podstawie umowy o przelew wierzytelności K. (...) z siedzibą w W. nabył ww. wierzytelność przysługującą pierwotnemu wierzycielowi. Następnie na skutek umowy cesji wierzytelności przedmiotowa wierzytelność z tytułu umowy wraz z prawem naliczenia odsetek została przeniesiona na powoda. Na wartość przedmiotu sporu składa się kwota 378,95 zł. tytułem pozostałych kosztów poniesionych przez poprzedniego wierzyciela, 644,42 zł. tytułem niespłaconej kwoty kapitału, 471,28 zł. tytułem odsetek karnych naliczonych przez bank od kwoty niespłaconego kapitału na dzień 13 marzec 2015, 197,25 zł. tytułem odsetek karnych naliczonych przez bank od kwoty niespłaconego kapitału na dzień 13 marzec 2015, 13,48 zł. tytułem odsetek umownych naliczonych przez poprzedniego wierzyciela, 62,15 zł. tytułem odsetek karnych naliczonych od kwoty niezapłaconego kapitału w okresie od 14 marca 2015 do 31 grudnia 2015 w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP i w okresie od 1 stycznia 2016 do dnia poprzedzającego dzień wniesienia pozwu w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie.

Pozwany P. Ł. na rozprawie w dniu 9 stycznia 2017 roku przyznał, że pozew jest zasadny. Wyjaśnił również, że strona powodowa skontaktowała się z nim i w wyniku uzgodnień należność dochodzona pozwem została rozłożona na raty, które systematycznie spłaca do 25 każdego miesiąca. Wskazał iż uznaje roszczenie, jednakże wnosi, aby Sąd uwzględnił wpłaty, które zostały przez niego dokonane.

Pismem z dnia 12 października 2017 powód wskazał, iż otrzymał od pozwanego wpłaty na przedmiotowe roszczenie w łącznej wysokości 1.520 zł (wpłata 200 zł z dnia 16 stycznia 2017 oraz 8 wpłat po 165 zł od 27 lutego 2017 do dnia 25 września 2017). W związku z powyższym powód ograniczył żądanie pozwu o powyższą kwotę i zrzekł się dochodzonego roszczenia w tym zakresie. Wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 247,53 zł z odsetkami ustawowymi maksymalnymi w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 247 53 zł. liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu.

Na rozprawie w dniu 3 listopada 2017 pozwany podtrzymał stanowisko oraz wskazał, że w dniu 24 października 2017 roku dokonał kolejnej wpłaty w wysokości 165 zł. Podkreślił również iż uznaje, że w dniu 12 października 2017 roku - to jest na dzień sporządzenia pisma przez powoda - zalegał na rzecz strony powodowej z kwotą 247,53 zł. wraz odsetkami.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany P. Ł. w dniu 6 lutego 2009r. zawarł umowę nr (...) z C. (...) SA z siedzibą w W..

bezsporne,

Pozwany nie wywiązał się w całości z ciążącego na nim zobowiązania, w związku z czym ww. bank wypowiedział mu umowę kredytu i wezwał do spłaty całej należności. Następnie wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, a po uzyskaniu klauzuli wykonalności wystąpił do komornika z wnioskiem o wszczęcie egzekucji, która była bezskuteczna.

bezsporne,

Na podstawie umowy o przelew wierzytelności K. (...) z siedzibą w W. nabył ww. wierzytelność przysługującą C. (...) z siedzibą w W. w stosunku do pozwanego. Następnie na skutek kolejnej umowy cesji wierzytelności ww. wierzytelność z tytułu przedmiotowej umowy wraz z prawem naliczenia odsetek została przeniesiona na powoda O. (...).

bezsporne

W toku procesu, pozwany po wezwaniu do zapłaty, skontaktował się z powodem w celu uregulowania należności. W wyniku porozumienia strony podpisały ugodę na mocy której przedmiotowa wierzytelność została rozłożona na raty w wysokości po 165 zł miesięcznie. P. Ł. realizował zobowiązanie i dokonywał wpłat zgodnie z uzgodnieniami. Powód w dniu 16 stycznia 2017 roku dokonał wpłaty w wysokości 200 zł oraz 8 wpłat po 165 zł od dnia 27 lutego 2017 do dnia 25 września 2017. Na dzień 12 października 2017 r. powód zalegał na rzecz powoda z roszczeniem w wysokości 247,53 zł z odsetkami ustawowymi w maksymalnej wysokości tj dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

bezsporne porównaj: wyjaśnienia pozwanego na rozprawie w dniu 4 października 2017 roku oraz 3 listopada 2017, pismo powoda k. 87

W dniu 24 października 2017 roku pozwany dokonał na rzecz powoda kolejnej wpłaty w wysokości 165 zł.

bezsporne dowód: potwierdzenie wpłaty k. 105

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie stan faktyczny był bezsporny. Pozwany uznał powództwo nie kwestionując faktu, iż zawarł umowę o kredyt gotówkowy oraz, że nie wywiązał się z zaciągniętego zobowiązania. Wyjaśnił na rozprawie, że strona powodowa skontaktowała się z nim w 2016 roku i doszli do porozumienia. Pozwany zobowiązał się przedmiotową należność spłacać w ratach po 165 zł. miesięcznie z czego się wywiązuje. Powyższa okoliczność nie została zakwestionowana przez powoda, a w piśmie z dnia 12 października 2017 r. została potwierdzona przez niego, albowiem przyznano, że pozwany uiszcza od stycznia 2017 r. należności wpłacając łącznie do dnia 12 października 2017 r. kwotę 1520 zł. i w tym zakresie powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia.

Z treści art. 229 k.p.c. wynika, że nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Za „fakty przyznane” rozumie się w nauce i praktyce fakty twierdzone przez jedną stronę i potwierdzone, jako zgodne z prawdą, przez stronę przeciwną w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w toku (w każdym stadium) postępowania. Podkreślić należy, że pozwany uznał powództwo, jednakże podkreślił, że należności objęte pozwem są, w toku procesu, przez niego uiszczane. Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współzycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Nie budzi wątpliwości Sądu, że w toku procesu pozwany uiszczył dodatkową należność w kwocie 165 zł., co wynika z dowodu wpłaty przedstawionego przez pozwanego na rozprawie, a okoliczność ta nie została zakwestionowana przez stronę przeciwną, a tym samym Sąd uznał że w tym zakresie powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając powyższe na uwadze oraz oświadczenie pozwanego, należało uwzględnić żądanie powoda w części - to jest po pomniejszeniu należności uiszczonej przez pozwanego w dniu 24 października 2017 r. w wysokości 165 zł. - tj. co do kwoty 82,53 zł z odsetkami w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od kwoty 247 53 zł. liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia 23 października 2017 r. oraz od kwoty 82,53 liczonymi od dnia 24 października 2017 r. do dnia zapłaty.

Z uwagi na fakt, że powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty ponad 247,53 zł. w tym zakresie Sąd na mocy art. 355 k.p.c. umorzył postępowanie w sprawie.

Biorąc pod uwagę, że pozew był zasadny, co potwierdził pozwany uznając powództwo, a wpłaty dokonane przez niego miały miejsce po wniesieniu pozwu, Sąd na mocy art. 98 k.p.c. obciążył pozwanego kosztami procesu. Na zasądzone koszty składa się opłata sądowa w wysokości 30 zł., opłata za pełnomocnictwo w wysokości 17 zł. oraz zwrot kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 900 zł.